தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை: ஆசிய ஜோதி

* ஒரு தாயுங் கண்டறியா இன்பங் கண்டான்.

* வல்லடி வழக்கே - நீயும் வளர்க்க வேண்டாமையா.

* எம் மனதிலே - உனக்கோர் இரக்கமுற்றிடவன்
இம்மை நெறியானே - நின்று தொழுந்து ஏற்றுவேன்

* துன்பம் அண்டமல் - அதனைத் துரத்தி ஓட்டிடுவேன்
இன்பம் இவ்வுலகில் - நிலைக்க என்றும் வென்றிடுவேன்

* மனிதர் மட்டுமல்ல - உலகில் வாழும் எவ்வுயிரும்
இனிய வாழ்வடையும் - வழியை இனிது காட்டுவேன்

* தேடும் செல்வமெல்லாம் - தேய்வு தேடியும் காணாமல்
சிறு சிறு சுகமும் - காற்றின் முன்னே நீங்குமையா.

* ஆன்ற புவனமெல்லாம் - எண்ணில் அற்ப வாழ்வேயாம்
தோன்றும் மாயமேதாம் - புயலாம் நீர்க்குமிழியேயாம்.

* அன்பாலே இவ்வெனில் - அதிலும் அளவறியா வொன்று
இன்பம் எய்திடலாம் - துயரம் யாது மேவாது.

* கண்ட வாழ்வெதுதான் - விளக்கின் காற்றின் வாழ்வேயாம்
கொண்ட தந்தியின்மேல் - எழும் ஒலியே போன்றதுவாம்.

* தாலவே உலகம் - துயரால் தளர்ந்து வருந்துதையா
மாய மாயதாக்க - கண்ணீர் வடிய வருந்துதையா.

* நீ மேகத்தான் - ஆண்டவன் விட்டால் நின்றிடுமோ?
தாழ்த்தோடும் நீர் - கையால் தடுக்க மாறிடுமோ?

* வாழ்க்கையால் நிற்கும் வளர்ந்த துயரோ
இச்சைப் பொருளை அடையாத் துயரோ
சேர்த்த பொருளை இழந்த துயரோ
நோய்வாய்ப் பட்டு நொந்திடு துயரோ
நரைதிரை மூப்பால் நொந்திடுந் துயரோ
மரணக் கொடிய இணைத் துயரோ.

* சீர்வரும் போது - உள்ளம் சிறந்திடும் போதும்
உடன் மறந்தவர் போல் - மார்பில் உறவு கொள்வாயே
* ஏழை உலகத்தில் - வடிந்து ஓடும் கண்ணீரில்
தேடிப் பார்த்தாலும் - சாதி தெரிவதுண்டோ அப்பா.
* எவர் உடம்பானாலும் - சிவப்பே ரத்த நிறமப்பா
எவர் வாழ் நீர்க்கும் - உவர்ப்பே யென்றுணரப்பா.
* பிறப்பினால் எவர்க்கும் - உலகில் பெருமை வாராதப்பா
சிறப்பு வேண்டுமெனில் - நல்ல செய்கை வேண்டுமப்பா.
* நன்மை செய்பவரே - உலகம் நாடும் மேற்குலத்தார்
தின்மை செய்பவரோ - அண்டித் தீண்ட தகாதவர்.
* புத்த தாமரை பொலிவது கொண்டினன்.
* அன்னையவள் அமர்ந்து சென்றனள்.
* வாரிதாமரையை வென்ற வழிகளால்.
* மதியாள் முகத்தில் கார்முகில் சாய்ந்தும்
உலாவு உறக்கம் உதய மாதவாய்

* அல்லல் தீர வேண்டுமாம் - எனது துயர் தீர்த்திடவோ ஐயா
செல்லும் மடத்திற்றன்றன் - மகவைச் சேர்த்து வருவேனம்மா.

* ஏழைப் பிராணிகளின் - பேர் கொன்று இன்பம் அளிப்பது போல்
வாழும் உலகினில் - தேவு மொழி மாதவம் வேறுண்டோ?

* மீளாத் துயர்க்கடலில் - உயிரெல்லாம் வீழ்ந்து மூழ்கையிலே
மாளாத் துயர் தேடிச் - செய்யுந் தவம் பாவமே ஆகுமம்மா.

* வாழும் உயிரினை வாங்கிவிடல் - நம்மால் எளிதாகும்
வீழும் உயிர் கொடுப்பதோ - எந்த வேந்தன் நினைக்கிலும் தகாதையா.

* யாரும் விரும்புவது இன்பமாம் - அவர் என்றுமே காப்பதும் அன்னதுவாம்
மாயின் எறும்பும் உயிர்வாழக் கல் - படும் பாடு இதும் அறிந்திலீரோ?

* அம்புவியில் இவ்வாடுகளெல்லாம் - உம்மை அண்டும் மனத்தொடும் உயர்வா
நம்பியே வாழ்பவர் இம்மை எவ்விதிலும் நன்மை உமக்கே வருமோ ஐயா?

* காட்டுப்புலமான் தேவமையத்தில் - வன் கண்ணால் அழல் தோய்ந்திய ஆடுமே
நாட்டுப்புறவனத் தொல் துயரமோ - அந்த நான்மறை போற்றிய வேள்வி ஐயா.

* மண்ணின் வளர்த்திடும் புல் உயிர்ந்தும் - வான மாரி பொழிந்திடும் நீருமுண்டதும்
என்னிலே செய்யும் தொழிலென்றும் - இது ஏதோ உணர்ந்திலீர் மானிடரோ.

* நெஞ்சினில் வாய்மையில் வையமதில் செய்திடும் நீர் அறிவின் பாவையுமே
வஞ்சமனைத்து மறுமாற்பால் - உம்மை வந்து பொருந்துமற் போமோ?

* தீமை வளர்த்தால் தீமையே விளையும்.
கரும்பால் வேம்பு காய்ப்பது உண்டோ?
வேம்பால் கரும்பு விளைவது உண்டோ?
வெறும்பாவமாவது வீண் பகையேயாம்!
அன்பால் அனைவரும் நண்பரே யாவர்.

* மலரின் அழகும் மணமும் நறவும் மகிழ்க்கும் சிறிய வண்டுகள் சுவைத்
வழந்தும் பரவெளி வருவதுமில்லையோ?

* மனிதப் பழுத்த பழமுடையான் - நல் மாமலர் போலும் நடையுடையான்
தேனைப் பழுத்த மொழியுடையான் - பெண்ணின் தெய்வமென்னும் இடையுடையான்

* சிறுத்தவாறு ஆடுவேனான் நின்று வட்டதுப்பா
நீண்டிய கால் மடங்காது ஓடின்று வட்டனையா.
* பயந்தயமோ இனியேதும் பயனில்லை என்றும்
பட்டறும் உணர்த்திடுமோ யாவத்தின் என்றும்.

* காலம் மலரும் கனிந்து வந்தேன் - உன்னைக்
கண்டு துயரெல்லாம் போக்க வந்தேன்.
வாடும் மலர்க் கொடிபோல் கிடக்கும் இந்த
மைந்தன் உயிரெழச் செய்யுமையா.
* நெஞ்சின் கிடந்த வளர்த்தல் பான்மை - கண்ணின்
நற்றுணை நீக்கிடான் காத்த பான்மை.
வாழ்க சிவத்தனில் பெற்ற பான்மை - எல்லை
விட்டுப் பரந்திறவாத பான்மை.